

філософських наук. Спеціальність 09.00.03 - соціальна філософія та філософія історії. Одеса. Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського. 2010. 34 с.; Борінштейн Є.Р. Соціокультурні особливості мовної особистості Соціальна психологія. 2004. №5. С.63-71.

2. Зернецька О. У дзеркалі комунікативних процесів. Політика і час.-2004.-№2.- С. 64-67; Інкорпорація українського козацтва до стану російського дворянства: 1782-1796 // Олександр Алфьоров. Історія України. Всеукр. газета для вчителів. 2009. №1 С. 3-6

3. Методологія екологічного синтезу. Єдність людини та природоохоронних аспектів / Киселев М. М., Крисаченко В. С., Гардащук Т. В., К.: Наук. думка, 1995. 160 с.; Краевский Б. В. Воспитание или образование? Педагогика. 2001. №3. С. 3-14

4. Халапсис А. В. Зеркало Клио: Метафизическое постижение истории. Днепропетровск: Адверта, 2017. 288 с.; Футурологія-філософія прогнозування політичного майбутнього України/Віра Аксьонова, Ігор Скловський. Соціальне прогнозування та проектування політичних ситуацій... Запоріжжя; КСК-альянс, 2012, С. 83-89

5. Экспериментально-психологические исследования в авиации и космонавтике / Под ред. Б. Ф. Ломова, К. К. Платонова. М.: Наука, 1978. 303 с.

Аксьонова Віра Ігорівна,
кандидат філософських наук,
доцент Державної льотної академії України,
Скловська Олена Іванівна,
кандидат історичних наук,
доцент Державної льотної академії України

КУЛЬТУРА ТОЛЕРАНТНОСТІ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПАТРІОТИЗМУ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ

Динаміка соціокультурного простору багато в чому визначає філософію перемоги як базового процесу «вибуху інформації»; патріотизм майбутнього авіатора вступає в момент «зіткнення цивілізацій» у ціннісний конфлікт

розвитку, - обумовлює розв'язку нестандартних ситуацій у небі й на землі. Стереотипи, які довгий час гальмували досягнення національного суверенітету, також впливають на розвиток і підготовку високопрофесійних фахівців для народного господарства. **Ключові слова:** філософія перемоги, культура толерантності, авіафахівець, суб'єкт, нестандартна ситуація, патріотизм, еволюція соборності, націоналізм, традиція козакофільства.

«Філософія перемоги» відбиває у культурі толерантності дух патріотизму й професіоналізму, і є в Україні більш загальною когнітивною структурою в порівнянні з науками, що входять у суто педагогічний дискурс: багато в чому аналогічно відношенню емпіричного й теоретичного знання в тих європейських країнах, які прагнуть затвердити свій суверенний статус. Патріотичний дух створює культуру толерантності та деяку можливість визначеності інтуїтивних сигналів, впливає на виховання козакофільства, розв'язку оптимізації рухових операцій після впізнавання того, що трапилося. й прийняття в суспільстві системи умов для збагачення інтелектуально-теоретичних традицій. «Філософське знання» виконує функції інтерпретативної матриці стосовно пластичних наук у футурологічному аспекті фундаментальних, у тому числі ідеалістичних теорій (О. Халапсіс) [6, С. 84-85]. Зберігається імперська традиція, що тривалий час гальмувала залучення талановитих громадян-патріотів до європейських змін, щоб вони не могли збагатити власний народ зразковими духовними цінностями. (В. Брехуненко, В. Кантор).

Перед ними ідея ноосферогенеза (В. Вернадський) розвила метафізичні й етносоціальні обрії ще більш абстрактні: «Ніщо – Буття – Існування», відбивши єдність «духовного Я» в масштабі різноманітності керуючої системи «свій-чужий-інший». Філософеми української ідеї не є лише поверхове вдосконалення історичної нації (така модель є лише за рівнем бездуховності). Дослідження «малоросійської меншовартості» заторкує також прояви суспільної життєдіяльності «нащадків великих предків», і цим вільно-невільно принижується ступінь етносоціального й духовного становлення її державного суверенітету. Реалізація інтенцій Вічносуцього не обмежує дух козакофільства,

як моменту метафізики надії, і, ледве-ледве, може бути використаною при механічному фінансовому розрахунку (знищення кандидатського іспиту з філософії, або логіки, етики, естетики, риторики) є гуманітарним проявом у гібридній війні, треба зберігати соціально-гуманітарний комплекс для започаткування філософам перемоги у площині історичної ідеологічної помилки пам'яті, потрібно відновити сократівський напрямок подальших досліджень інших аспектів цієї важливої проблеми, тобто оновити рівень соціально-гуманітарної безпеки і гідності людини.

Цілісність гуманітарної природи патріотичної діяльності як екософського виміру ознак духовної повсякденної атмосфери, є філософське обґрунтування положення про трансцендентний вплив носіїв ноосферної діяльності, виявляє сутнісні ознаки гуманітарної безпеки, на що вперше вказав В. Вернадський, як ініціатор опредметнення екоонтологічної значущості сучасної стратегії еліти проти маргінальних загроз груп впливу, що дає можливість певним чином розуміння як тактики «партії влади», так і подолання стереотипів «малоросійської меншовартості». Еволюційні засоби применшують інерцію носіїв так званої «деструкції», виявляючи цілісність цивілізованого проекту громадського суспільства (О. Халапсіс) і консенсусний статус буття історичної нації у контексті екософського поля метафізичного дискурсу козакофільства тощо (Аристотель, Платон).

Великий Кобзар, як відомо, історичну необхідність збереження пам'яті про «дух козакофільства» пов'язував з поняттям «великої родини». Так, у «Заповіті», рефлексуючи над цим поняттям, він рішучо відкидає дух вульгарного соціологізму, що відтворює «повзучу» деструкцію в «уламках» гетьманату, – людину-хохла або малороса. На цьому наголошували й інші українські корифеї: потрібно перемогти деструктивні обставини напівколонізованої дійсності, щоб створювати не «розшматування», а щось ідеальне, треба щоб завжди патріотична людина «розміщувала» перед собою взірці для поваги історичного минулого.

Культура толерантності, як знання предметного змісту оперативних образів, дозволяє філософії з'ясувати регулюючу поведінку людини (пілота) в

нестандартних, зокрема аварійних ситуаціях: прийняття рішення в орієнтирах професіоналізму. Уміння чітко аналізувати ситуацію в аспекті патріотизму, впливає на всі способи спостереження (і самоспостереження) майбутнього льотчика; курсант тоді легко може сприймати і досвід культури, і сигнали інформаційного поля (символи, знаки, значення) (О. Халапсіс). За екологічно-еволюційною суттю метафізики історії цивілізований патріот сприймає й антонімічність, і сигнали європейської цивілізації (повинна вчасно розкрити особливості розвитку екзистенціальних станів) в етносоціальних онтологемах.

Перехід до іншої футурологічної духовної площини у формі навчання є дух соборності, відбивши необхідність «закону єдності й боротьби протилежностей», також моральної екзистенції – закону любові, «любові до ближнього», до фахівця-носія ознак «історичного етно – і нациогенезу». (Г. Сковорода, М. Гоголь, І. Франко, Т. Шевченко). Метафізика перемоги політичної нації – прогнозований засіб футурології, як орієнтир виживання, навіть під час інформаційного посилення негативізмів етносоціальної «деструкції», тобто руйнівних наслідків зовнішньої або внутрішньої політики, що значно зіпсує сучасну атмосферу соціокультурного буття. Високоякісна теоретична підготовка майбутніх авіаторів, підкріплена роботою на тренажері, або в інших формах підготовки до майбутньої спеціальності «оператора складних систем керування», призводить до злагодженої й чіткої роботи екіпажа й літака, за надзвичайної ситуації тощо. Це ставить таке надзавдання, що пов'язане з перетворенням «варварських проявів» – масового політичного неуцтва, оскільки перед нащадками Великого Кобзаря професіоналізм з'являється як в проявах цивільного етнічного відродження, так і чітко поставленою метою в процесі пошуку сенсу буття. Але чи можливо таке «надзавдання» для історичного народу, який протягом століть авторитарні й тоталітарні правителі позбавляли свободи існування? «Вогнем і мечем» перетворювали в безлику «сіру» біомасу, що позбавлена досить чіткого виявлення індивідуальної моральності й суспільних і етносоціальних особливостей, рішення про необхідні дії ускладнюються тим, що ці ситуації

різноманітні. «Гібридний» характер протистояння з «великоросами» виявив духовну неузгодженість між рівнем патріотизму й професіоналізму, що викликає формування ряду суперечливих гіпотез про його причини. (В. Аксьонова, А. Алфьоров, В. Кізіма, О. Шморгун, О. Халапсіс). Патріотизм – риса підготовки будь-якого молодого фахівця, виступає синонімом толерантної еволюції поняття «українського націоналізму», через професійну культуру ці цивільні почуття несуть не загрози, а стабільність. Певний філософсько-соціологічний зміст є у самому змісті соціокультурної динаміки, як перехід від апології «перманентного бунтарства» до європейського типу загальнонаціонального діалогу, громада тоді загострює увагу інтелектуального кола еліти, як правило, на футурологічний зміст соборності.

Цивілізація європейського типу не може миритися з стереотипами політичної дикості й варварства, тому що їх збереження в історичній пам'яті принижує гідність цивілізованих захисників рідного краю: «нервує» (стресові ситуації) громаду; породжуючи хаос і збій системи громадського порядку; а сигнали небезпеки, як правило, кволо реанімують архетипи «колективного несвідомого» (можуть бути дуже багатозначні). Різні електоральні ситуації часто відображаються зовні подібними сигналами на Сході, і навпаки, потрібне вміння чітко і логічно аналізувати, включаючи навички власної інтуїції, внаслідок гуманітарного освоєння впливу культури толерантності на людину.

Бібліографічні посилання:

1. Аксьонова В.І. Міжкультурна комунікація як атрибут соціокультурної життєдіяльності суспільства. Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії: Зб. наук. пр. за ред. проф. В. Г. Воронкової Запоріжжя: Вид-во ЗДІА. 2011. Вип.45. С. 128-141.
2. Аристотель. Политика / Аристотель; пер. с древнегреч. Сочинская В.4-х т. М.: Мысль. 1983. Т 4. С. 375-644. (Философское наследие); Платон. Диалоги / Пер. с. древнегреч. Сост., и авт. вступит. статьи А. Ф. Лосев. Авт. примеч. А.А.Тахо-Годи.-М.: Мысль, 1986.-607с.-(Филос. наследие); Розанов В. От

чого не удался пам'ятник Гоголю? Сочинения. М: Советская Россия, 1990. С. 345-351

3. «Братня» навала. Війни Росії проти України/В. Брехуненко, В. Ковальчук та ін. К.: Бізнесполіграф, 2016. 248 с.
4. Боринштейн Е.Р. Самореалізація личности в трансформуючому українському суспільстві. Перспективи. 2005. № 3. С 102-107.
5. Вернадський В. И. Український питання і російське суспільство Родина. 1990. №4 С. 90-95; Кантор В. К. Западничество як проблема «російського шляху» Вопросы философии 1993. №4. С. 24-34; Кізіма В. Ідея та принципи постнекласичної освіти Вища освіта України. 2003. №2. С. 20-30; Рижиков В. С. Шляхи вирішення зменшення аварійності функціонування транспортної системи. Наукові праці академії КЛА НАУ.2006.Вип XI С557-569.; Рижиков В.С. Формування духовності професіонала в системі професійної підготовки операторів особливо складних систем. Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми: Наук.зб. за ред. С.С.Ярмакова К,2007. С.184-186.
6. Халапсис А. В. Постнекласическа метафізика історії. Дніпропетровськ: Інновація, 2008. 278 с.; Халапсис А. В. Зеркало Кліо: Метафізическе постиженіє історії. Дніпропетровськ: Адверта, 2017. 288 с.; Скловський І. З., Скловська О. І. Клерикальний фактор і його вплив на сутнісно-політичні змагання України, Політичний вісник. Минуле і сучасність. К. : Київський держ. ун-т, 1993. Част. II С. 12-15.

Александрова Віра Василівна,
викладач Криворізького факультету
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНА РОБОТА СТУДЕНТІВ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

На сучасному етапі розвитку інформаційних і комунікаційних технологій значно підвищилися вимоги до професійної компетенції майбутніх фахівців.